

Kościół parafialny pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, dawniej katedralny, stare pamięta czasy.

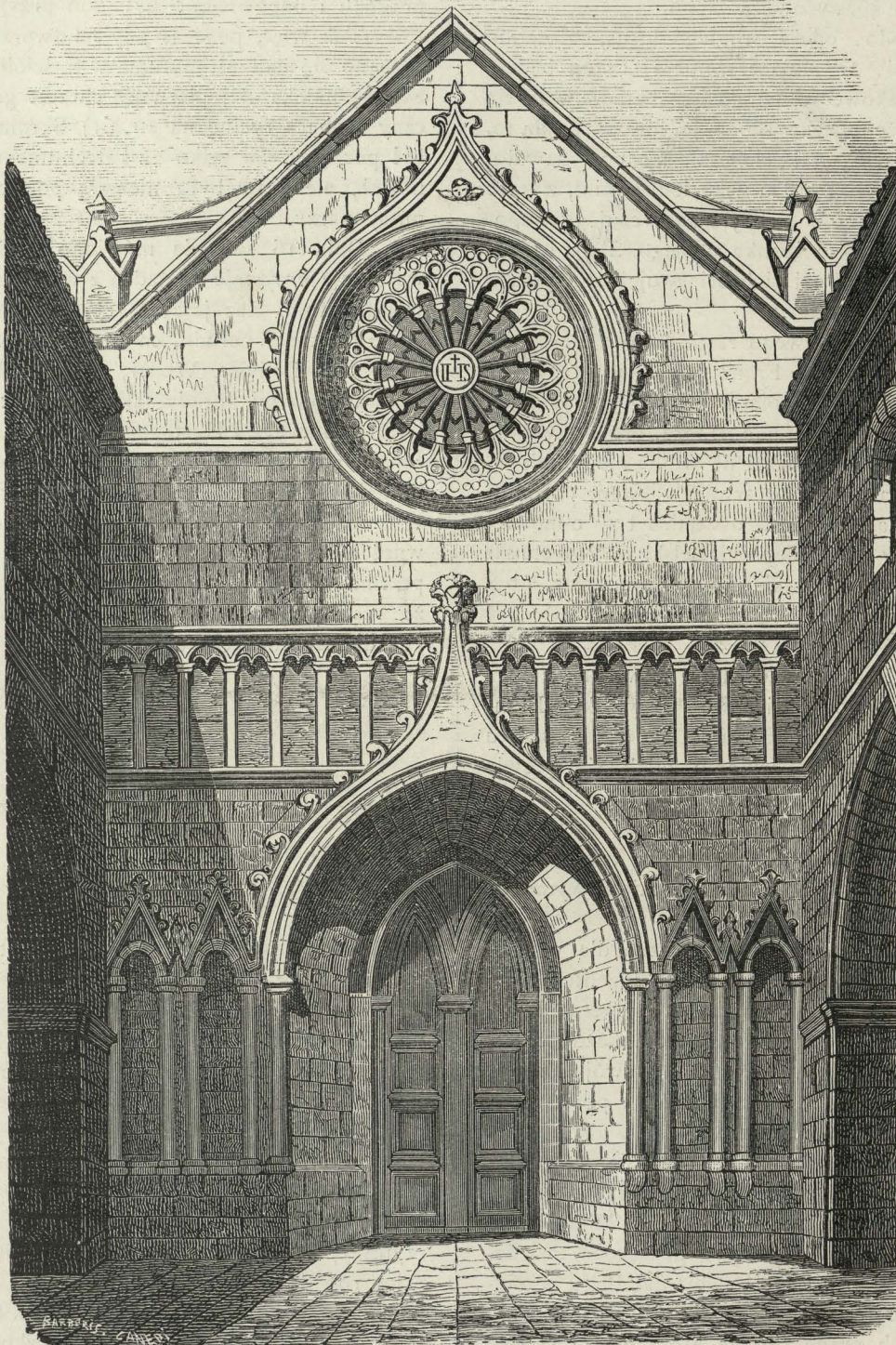
Już w r. 1287 był częściowo przebudowany i odnowiony; znajduje się w nim bogato rzeźbiony ołtarz i srebrny relikwiarz z głową św. Krzysztofa. Istnieją dotąd dwa klasztory żeńskie: PP. Benedyktynki (Sióstr chóralnych 5 i konwerek 3) i Tercyarek ś. Franciszka (Sióstr chóralnych 5 i konwerek dwie). Wyspa Rab przechodziła tesame koleje polityczne, co i cała Dalmacya, raz była w ręku Węgrów, to znów we władzy Wenecyan, od XII do XVIII wieku pozostawała stale pod panowaniem Wenecyi.

Pag (Pago, Gissa, Kissa, Kesse), wyspa mająca 11 mil długości, a w najszerszym miejscu zaledwie półtorej mili szerok., leży wzdłuż

wybrzeży dalmackich. Znaną była Pliniuszowi pod nazwą Gissy. Piotr Kreszimir zowie ją Kissa, od głównego miasta goź nazwiska. Horwaci bardzo wczesnie mu-

sieli ją osiedlić, kiedy w XI już wieku w dyplomach banów wspominają się same imiona słowiańskie: Do-

brogost, Dujmo, Stanimir, Stojan, Sadi-mir itp. W XII wieku Wenecyanie podbili wyspę i przyłączyli ją do Zadaru. Paź-nie niejednokrotnie usiłowali się wydobyc z pazurów lwa weneckiego, ale naprózno; po krwawem uśmierzeniu ostatniego powstania w r. 1393, Wenecyanie zniszczyli miasta warowne, potracili i wywieźli znakomitszych otoczan i przyprowadzili wyspę do nędznego stanu, w jakim się obecnie znajduje. Ludność wyspy wynosi 5781 (1880 r.) dusz, z tych 3620 mieszka w mieście głównym Pag, reszta w ośmiu siołach. Kościół parafialny jest kolegiackim, proboszcz jest zarazem archipresbyterem kolegiackim i wikaryuszem

Ziemia święta. Wejście do kościoła patriarchalnego w Jerozolimie.

arcybiskupim dla całej wyspy. Dwie jednakże parafie, Nowalia i Lonus, należą do dekanatu rabskiego (diecezya kérkska). PP. Benedyktynki (Sióstr chóralnych 7